

Asianajotoimisto Merilampi Oy
Keskuskatu 7
00100 Helsinki
FI

TAVARAMERKIN REKISTERÖINTIHAKEMUKSEN HYLKÄÄMINEN

Hakemusnumero: T202151619
Hakija: Suomen Pelastusalan Keskusjärjestö - Räddningsbranschens Centralorganisation i Finland ry, Helsinki, FI
Tavaramerkki:
Tavara-/palveluluokat: PALOTURVALLISUUSVIIKKO
Luokka 16: Opetus- ja ohjemateriaalit; Painettu koulutusmateriaali; Painetut julkaisut.
Luokka 41: Koulutusmateriaalin julkaiseminen; Asiakirjojen julkaiseminen; Kirjojen julkaiseminen; Opetusmateriaalin julkaiseminen; Painotuotteiden julkaiseminen; Esitteiden julkaiseminen; Painotuotteiden julkaiseminen ja toimittaminen; Aikakauslehtien julkaiseminen; Koulutuksen tarjoaminen; Koulutuksen tarjoaminen maailmanlaajuisen tietokoneverkon välityksellä; Online-julkaisujen tarjoaminen; Sähköisten julkaisujen tarjoaminen; Koulutusseminaarien järjestäminen; Luentojen järjestäminen ja pitäminen; Seminaarien ja konferenssien järjestäminen.
Luokka 45: Turvallisuuspalvelut omaisuuden ja ihmisten suojaamiseksi; Palontorjuntaan liittyvät konsultointipalvelut; Työturvallisuusmääräyksiä koskeva neuvonta.
Hakemispäivä: 08.06.2021

PÄÄTÖS: Patentti- ja rekisterihallitus hylkää hakemuksen.

Perustelut: Rekisteröitäväksi haettu merkki on ilman erottamiskykyä. Merkki muodostuu vain sanasta PALOTURVALLISUUSVIIKKO, joka ilmaisee tavaroiden ja palveluiden lajia ja käyttötarkoitusta. Sanaa viikko käytetään yleisesti erilaisten tapahtumien ja kampanjoiden nimissä. Haettu merkki ilmaisee, että kyseessä on viikon kestävä paloturvallisuustapahtuma tai -kampanja ja siihen liittyvät paloturvallisuuspalvelut sekä julkaisut ja julkaisutoiminta. Merkkiä ei ymmärretä tavaramerkiksi vaan palveluita kuvailevaksi ilmaisuksi. Merkin avulla ei siten voida yksilöidä tavaroiden ja palveluiden kaupallista alkuperää.

Hakija on vastineessaan kiistänyt merkin erottamiskyvttömyyden sillä perusteella, että merkki on vakiintunut tavaramerkiksi kohderyhmässään, joka hakijan mukaan kattaa valtakunnallisesti erityisesti pelastuslaitokset, pelastusalan liitot ja yhdistykset, kiinteistöalan liitot ja yhdistykset, vanhustyön järjestöt sekä yleisemmin järjestöt, yritykset ja yksityishenkilöt. Näyttönä merkin käytöstä hakija on toimittanut virastoon

mediatiedotteita, lehti- ja internetartikkeleita, kampanjan loppuraportteja, esitteitä, julisteita, bussimainoksia, kuvakaappauksia hakijan verkkosivuilta ja sosiaalisesta mediasta, televisiomainosten ajolistan sekä vakiintumistodistuksia. Hakija on myös viitannut Helsingin hovioikeuden ratkaisuun 3.11.1994/5212, jossa oli katsottu, että kymmenkunta vakiintumistodistusta toimivat näyttönä merkin vakiintumisesta asianomaisessa kohderyhmässään, sekä 27.8.1996/4305, jossa hovioikeus oli katsonut, että merkki oli vakiintunut, kun sillä oli ollut merkittävä markkinaosuus Suomessa 20 vuoden ajan ja tuotteiden markkinointiin oli käytetty vuosittain huomattava summa rahaa. Hakija on lisäksi viitannut PRH:n valituslautakunnan ratkaisuihin 2002/T/144, 2000/T/116 ja 2000/T/30 ja vedonnut siihen, että kilpailijat eivät käytä haettua merkkiä, eikä merkillä ole vapaanapidon tarvetta.

Virasto toteaa toimitetun näytön osoittavan, että hakija on järjestänyt paloturvallisuusaiheista kampanjaviikkoa jo useana vuotena. Toimitettu näyttö ei kuitenkaan osoita, että haettu sanamerkki PALOTURVALLISUUSVIIKKO olisi tullut tunnetuksi nimenomaan hakijan tarjoamien julkaisujen ja julkaisupalveluiden sekä koulutus-, turvallisuus-, konsultointi- ja neuvontapalveluiden tavaramerkkinä. Näytössä haettua sanamerkkiä PALOTURVALLISUUSVIIKKO on käytetty lähinnä yleiskielenomaisesti, taivutettuna ja osin pienellä alkukirjaimella kirjoitettuna sekä kuviomerkin ja internetosoitteen osana. Vakiintumistodistusten osalta virasto toteaa, että todistukset ovat vakiomuotoisia, ja todistusten allekirjoittajat eivät ole itse valinneet tavaroita ja palveluita, joille katsovat merkin tulleen tunnetuksi. Lisäksi muu näyttö ei tue todistuksissa esitettyä, joten vakiintumistodistusten ei voida yksin katsoa riittävän osoittamaan, että merkki on tullut tunnetuksi hakijan tavaroiden ja palveluiden tunnuksena. Virasto toteaa myös, että suurelta osin rahalliset markkinointipanostukset ja hakijan merkittävä markkinaosuus eivät kerro, kohdistuvatko ne itse haettuun merkkiin, joten pelkästään niiden perusteella ei voida katsoa merkin tulleen tunnetuksi, ellei muu näyttö tue tätä. Virasto toteaa lisäksi, että vaikka kilpailijat eivät käyttäisi merkkiä, merkki voi silti olla tavaroita ja palveluita kuvaileva. Virastoon toimitetun näytön ei voida siten katsoa osoittavan merkin olleen niin kauan ja laajalti käytössä hakijan tarjoamien tavaroiden ja palveluiden erityisenä tunnuksena, että sen voitaisiin katsoa tämän käytön johdosta tulleen erottamiskykyiseksi tässä maassa hakemuspäivään mennessä.

Lainkohdat:

Tavaramerkkilain 12 §, 21 §

Patentti- ja rekisterihallitus

Patentit ja tavaramerkit

Sara Henriksson
Vanhempi lakimies

Noora Laine
Lakimies

Tämä asiakirja on koneellisesti allekirjoitettu.